

2005.08.05
191785
w Warszawie

wyrok wsa

I SA/Wa 1065/04 LEX nr

Sędzią K. Jarosław Cmiel
Zona odwoławczy NSZZ F.P.KI

1. Ani przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, ani też zaden z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie równoważnika pieniężnego przysługującego funkcjonariuszom Służby Więziennej za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 132, poz. 1234) nie upoważniają do przyjęcia, że równoważnik pieniężny przysługuje za remont lokalu zajmowanego wyłącznie na podstawie tytułu prawnego.

2. Przepisy ustawy o Służbie Więziennej, jak i przepisy rozporządzenia wykonawczego nie dają podstaw do rozróżnienia sytuacji zajmowania lokalu od zajmowania części lokalu.

191785

Dz.U.03.132.1234: ogólne

Dz.U.02.207.1761: art. 88

Przewodniczący: Sędzia NSA Anna Łukaszewska-Macioch (spr.).
Sędziowie WSA: Daniela Kozłowska, Asesor Iwona Kosińska.
Protokolant: Joanna Grzyb.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2005 r. sprawy ze skargi Mariana I. na decyzję Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. z dnia 14 maja 2004 r. w przedmiocie równoważnika pieniężnego za remont lokalu

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję Dyrektora Zakładu Karnego w S. z dnia 18 marca 2004 r.,
- 2) stwierdza, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu.

Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w W. decyzją z dnia 14 maja 2004 r., na podstawie art. 88 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania Mariana I. od decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w S. z dnia 14 stycznia 2002 r. odmawiającej przyznania równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy.

W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy podał, że Dyrektor Zakładu Karnego w S. decyzją z dnia 14 stycznia 2002 r. odmówił przyznania Marianowi I. ww. równoważnika pieniężnego wobec nieposiadania przez niego tytułu prawnego do

zajmowanego lokalu mieszkalnego. Od powyższej decyzji zainteresowany złożył odwołanie wnosząc o zmianę rozstrzygnięcia i przyznanie przedmiotowego świadczenia. Organ stwierdził, że Marian I. zamieszkuje z żoną i synem w domu mieszkalnym przy ul. S. w S. będącym własnością teściów. W świetle obowiązującego stanu prawnego funkcjonariuszowi, emerytowi i renciście przysługuje równoważnik pieniężny za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego. Jeżeli osoba taka zamieszkuje w domu rodziców lub teściów, to nie można stwierdzić, że zajmuje ona lokal mieszkalny, gdyż atrybut zajmowania takiego lokalu przysługuje jego krewnym lub powinowatym. Dlatego też Marian I. zamieszkujący u teściów nie jest osobą uprawnioną do otrzymywania równoważnika pieniężnego za remont lokalu mieszkalnego.

Na decyzję Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w W. z dnia 14 maja 2004 r. Marian I. złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów postępowania. Zaskarżona decyzja, zdaniem skarżącego, jest błędna. Prawo do równoważnika pieniężnego przysługuje mu na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej i na tej podstawie, w tych samych okolicznościach faktycznych, było mu dotychczas wypłacane. Przepis ten stanowi, że równoważnik pieniężny przysługuje za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, bez żadnych dodatkowych warunków. Określenie "zająć" według słownika języka polskiego to tyle, co wziąć w użytkowanie, jakiś lokal na stałe lub okresowo, umieścić się, ulokować się. W takiej sytuacji zarzut, że skarżący nie jest właścicielem lokalu, nie stanowi prawnej przesłanki i jest nietrafny.

W odpowiedzi na skargę Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej wniósł o jej oddalenie. Organ podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji dodając, że w okolicznościach niniejszej sprawy to powinowaci skarżącego, a nie on, zajmują lokal w sensie faktycznym i prawnym. Za ich zgodą Marian I. wraz z rodziną korzysta jedynie z części lokalu mieszkalnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:
Skarga jest zasadna.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej funkcjonariuszowi przysługuje równoważnik pieniężny za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego. Szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty oraz zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie równoważnika pieniężnego przysługującego funkcjonariuszom Służby Więziennej za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 132, poz. 1234). Ani przepisy powołanej ustawy, ani też żaden z przepisów rozporządzenia nie upoważniają do przyjęcia, że równoważnik pieniężny przysługuje za remont lokalu zajmowanego wyłącznie na podstawie tytułu prawnego.

Gdyby taki był zamiar prawodawcy, wynikałoby to z wyraźnie brzmiącego przepisu prawa tak, jak to ma miejsce w przepisach regulujących prawo policjanta do

równoważnika za remont zajmowanego lokalu (§ 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości i szczegółowych zasad przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 100, poz. 919). Przepisy ustawy o Służbie Więziennej, jak i przepisy rozporządzenia wykonawczego nie dają też podstaw do rozróżnienia sytuacji zajmowania lokalu od zajmowania części lokalu.

Zważyć należy, że zgodnie z art. 6 k.p.a. organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa (zasada praworządności). Wszelkie zabiegi interpretacyjne prowadzące do sformułowania dodatkowych przesłanek, pozytywnych lub negatywnych, mających w konsekwencji doprowadzić do pozbawienia obywateli praw przyznanych im przez ustawę, nie są dopuszczalne. Pogląd taki wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów tego Sądu z dnia 13 lutego 1996 r., sygn. akt III AZP 23/95 (OSN 1996/15/205).

W świetle powyższego okoliczność, że skarżący wraz z rodziną zamieszkuje w lokalu mieszkalnym stanowiącym własność jego teściów, nie mogła stanowić negatywnej przesłanki dla przyjęcia, że zajmuje on lokal mieszkalny w rozumieniu art. 88 ust. 1 ustawy. Tym samym okoliczność ta nie mogła stanowić przeszkody do przyznania mu świadczenia, o którym mowa w tym przepisie.

W tej sytuacji należało uznać, że odmawiając Marianowi I. przyznania równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego przez niego i członków jego rodziny lokalu mieszkalnego, organy orzekające naruszyły, w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, zasadę wyrażoną w art. 6 k.p.a., jak również przepis art. 80 k.p.a. przez błędną ocenę materiału dowodowego, a także normę prawa materialnego - art. 88 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej przez jego wadliwe zastosowanie.

Z tego względu Sąd, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 200 cyt. ustawy.

2